

Póngase a trabajar, no simule vergüenza por casi todo y haga el favor de que esta situación, en tiempo y forma, no se vuelva a producir. ¿Va a hacer usted algo o va a mirar para otro lado, como hace siempre y acostumbra? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor *conseller*.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

Gracias, señor presidente.

Mire, señoría, el gobierno no ha reducido absolutamente nada en prestaciones sociales, y usted lo sabe.

Mire, el presupuesto que se ha aprobado, y que se está cumpliendo, ha supuesto un aumento a la dependencia del 1,3%, un aumento en acción social del 4,4%, un aumento en discapacidad del 6,4% y un aumento en justicia del 18%. Esa es la realidad.

Han hablado ustedes de la renta garantizada de ciudadanía. Este gobierno ha hecho un esfuerzo que ha supuesto este año un incremento de más de cinco millones de euros. Hemos pasado de aumentar un 200% en solo tres años la renta garantizada de ciudadanía. De 18 millones de euros hemos pasado a 23 millones seiscientos en presupuesto destinado a la renta garantizada de ciudadanía. Esa es la realidad.

Y frente a esa realidad, tenemos un gobierno socialista que, en lugar de subvencionar la ley de dependencia como establecía la ley... (*protestes*) al 50%, la subvencionaba solo a un 20%. Y esa es la triste realidad que ha tenido la Comunidad Valenciana, un gobierno socialista que hace leyes, pero no ha dado presupuestos.

Gracias, señoría. (*Aplaudiments*) (*S'interromp la gravació*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat, la pregunta és molt clara. Les mesures que s'han pres en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, així com les decisions del govern central del divendres passat, com afectaran, eixos indicadors i els retalls, el que vostés diuen «ajustes», a la necessària creació d'ocupació. Quins indicadors té el govern valencià i quina generació d'ocupació..., quins efectes tindrà en la creació de llocs de treball?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera.

Era necesario lo que ha hecho el gobierno, apoyando a las comunidades autónomas y a los ayuntamientos. Era fundamental. No podíamos seguir adelante negando una realidad, y es la deuda que tenían, tanto los ayuntamientos, como las comunidades autónomas, con proveedores.

Esa es la primera piedra que tenemos que poner para poder construir ese estado de crecimiento y necesidad de apoyo a los emprendedores, porque si no, no se generaba confianza.

Y por eso el gobierno va a poner más de 35.000 millones encima de la mesa para que podamos responder a todos aquellos proveedores que han estado prestando sus servicios o haciendo labores a la administración, tanto autonómica, como local. Esa es la primera base, que tiene que generar confianza hacia todo el sector empresarial y social de la sociedad valenciana.

Estamos ahora cerrando, conjuntamente con el ministerio, lo que tiene que ser la aportación que tiene que suponer para los proveedores de la Comunidad Valenciana recibir ese dinero.

Y conjuntamente con esas medidas de generar confianza, también, el plan de incentivos, el plan de emprendedores, que va a generar que, posteriormente, a través del carácter emprendedor de los valencianos, se pueda generar empleo, prosperidad y dinamismo.

Pero, ante todo, como ya dijimos en su día, lo que era fundamental era corresponder a aquellas personas que habían estado trabajando para la administración y que en estos momentos, debido a la caída de ingresos no solo de la Comunidad Valenciana, sino de todo el estado español, tenían la necesidad de cobrar. Esa ha sido la primera obsesión que ha tenido este gobierno.

Hemos conseguido que el gobierno central, no solo a nosotros, sino a todas las administraciones también, nos puedan ayudar, y, a partir de ahí, tenga usted la seguridad de que vamos a empezar a crecer. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, no ha contestat vosté. Vosté ha marcat el seu..., actuació com a *ejemplaridad* i transparència. Jo li demane *ejemplaridad* i *transparencia*. Perquè efectivament hem tingut una setmana tràgica. Home, tràgica per a alguns més que per a altres, no?, perquè, després de la sessió de control, vosté va destituir dos alts càrrecs de La Generalitat.

Però tràgica, perquè en esta setmana hem tingut més xifres d'atur, l'atur a la nostra terra ha crescut; hem tingut la qualificació del deute com a deute fem, deute *basura*; hem tingut la liquidació del pressupost del 2011 i que tenim un dèficit de més de tres mil milions; hem tingut la informació del Síndic de Greuges, per tant, estem en una situació tràgica. Tràgica. I, davant això, necessitem transparència i exemplaritat.

I, en eixe sentit, les previsions macroeconòmiques que ha fet el govern central, el govern del Partit Popular, i el

que (*inintel·ligible*) ... va aprovar al Consejo de Política Fiscal y Financiera, mos deixen sense cap possibilitat d'intervindre. Mos deixen agenollats, mos deixen subordinats, mos deixen sense possibilitat d'emetre cap deute públic, mos deixen sense possibilitat de fer cap política activa d'ocupació. Eixa és la realitat. Eixa és la realitat.

Vosté ha dit que era «necesario, y no hay que negar la realidad». Doncs bé, jo vaig a fer-li una proposta. Perquè la realitat és que el PP i el PSOE..., pactaren vostés una modificació de la Constitució, una modificació exprés, per la qual els titulars del deute públic, l'espanyol i el valencià, cobraran primer que ningú, que els proveïdors, que els ciutadans i que ningú, i per tant estem lligats de mans i peus. I, per tant, vosté no té cap euro per a fer polítiques actives d'ocupació com marca l'Estatut.

Aleshores, jo, amb eixa transparència i eixa exemplaritat..., des del Grup Compromís, que hem presentat moltes iniciatives en eixe sentit, li demanem: fem una auditoria pública del deute valencià.

Volem saber, perquè no volem negar la realitat, com vosté ha dit, per què hem arribat a esta situació? En què ens hem gastat els diners? Mos els hem gastat en moltes coses inefectives. Mos els hem gastat en subvencions a empreses o a instituts sense ànim de lucre, en aeroports *peatonals*, en *emarses*, en sobre costos, en fórmules 1; en algunes coses també positives, no ho negaré. Però els 20.000 milions que devem als bancs, crec que la ciutadania té el dret a saber en què s'han gastat els seus diners.

Perquè mentres s'ha tirat mà als jubilats, que s'ha augmentat el seu període de jubilació dos anys; mentres s'ha tirat mà al sou dels funcionaris públics, a través dels sexennis; mentres s'està demanant una sèrie de sacrificis a la ciutadania, veiem –la ciutadania– que no tenim confiança en uns governs que demanen molt i se gasten els seus diners en no sabem què.

I crec..., com vosté ha dit molt bé que no podem negar la realitat, jo des del Grup Parlamentari Compromís, li demane que fem una auditoria pública, que és el que estan fent molts països avançats. Saber en què mos hem gastat els diners!

No me diga allò de «està todo auditado». Això ja m'ho va dir l'*ausente* Francisco Camps moltes ocasions. «Està todo muy auditado.» No. Tenim el dret per a saber fins on arriba la ferida, i la ferida no s'arregla només amb tiretes i amb mercromina, saber què ha passat i per què hem arribat aquí.

Perquè ara en esta crisi gravíssima internacional que tenim, era quan calia fer polítiques actives d'ocupació, per això li pregunte de l'ocupació, del treball, de la generació, de les polítiques *keynesianes*, les polítiques que està fent Obama.

I ara no podem fer res, perquè PP i PSOE, PSOE i PP han pactat una modificació exprés de la Constitució i no podem demanar deute. Som insolvents. I jo entenc la gravetat de la situació, i és greu. Però comencem a generar confiança, vosté ho ha dit.

I la generació de confiança, i per això des del Grup Parlamentari Compromís..., també passa per a saber què ens ha passat. Per què hem arribat a esta situació d'insol·vència? En què s'han gastat els diners? Això és lògic que ho reclame la ciutadania.

Perquè mentres que a la ciutadania, vostés, per les incompetències d'uns governants que mos han portat a esta situació, els estan demanant sacrificis, la ciutadania s'està empobrint i les classes mitjanes s'estan quedant en una situació penosa, paupèrrima.

S'ha gastat molt diners, no només vostés...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Però jo li demane això, una auditoria pública...

El senyor president:

Gràcies...

El senyor Morera Català:

...per a saber en què s'han gastat vostés els nostres diners.

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera, si usted lo sabe perfectamente, la Sindicatura de Cuentas nos fiscaliza todos los gastos que tiene esta Generalitat.

Pero mire, si quiere, si quiere se lo recordaré. Las inversiones que ha hecho este gobierno, las ha hecho para generar productividad en infraestructuras o en equipamientos dotacionales, sanitarios o educativos. Esa es la realidad. 12.500 millones de euros en infraestructuras, 2.000 en hospitales y casi otros dos mil en colegios. Eso es lo que ha hecho, porque la deuda está ahí, se puede ver y visitar.

Y lo le invito para que usted vaya, vea todos esos colegios, 420 colegios que en los últimos años se ha hecho, vea las infraestructuras y los equipamientos sanitarios que se han construido en esta comunidad. Esa es la mejor labor que usted desde la oposición puede hacer: ver, comprobar y decir: «El gobierno de la Comunidad Valenciana ha sabido atender las necesidades que tenían los ciudadanos de la comunidad... (*aplaudiments*) a pesar, a pesar de no tener financiación.»

Mire, usted habla de lo que se ha podido gastar. ¿Por qué no habla de lo que no se ingresa? Si es que... mire, con respecto al 2009, el 2011 recibimos 1.500 millones de euros menos por parte del estado en cuanto a financiación para la misma población. Esa es la realidad.

Habla usted de los problemas que hemos tenido de estar infrafinanciados durante ocho años, que eso ha supuesto una deuda con la comunidad de más de 11.700 millones de euros. Eso es lo que usted tiene que reivindicar, igual que nosotros.

Hagamos que todo aquello que no ha venido a esta comunidad, y que, gracias al esfuerzo del Partido Popular, les ha permitido a los ciudadanos poder tener la misma competitividad y estado de bienestar, se lo reclamemos y hagamos que pueda venir a la comunidad. Esa es la única realidad que existe aquí en la Comunidad Valenciana. Hemos estado infrafinanciados, ha habido un gobierno que no ha querido que los ciudadanos pudieran tener menos posibilidades de oportunidades que otros territorios de España y ha construido aquello que era necesario para su bienestar y, también, para poder ser más competitivos en el futuro.

Esa es la única sindicatura que necesitamos en esta comunidad: que ustedes vayan a ver todo lo que se ha

hecho y que los ciudadanos sepan que ha habido un gobierno que ha respondido a las necesidades que tenían los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*) Yo le invito, señor Morera, a hacer ese recorrido.

Y hablemos también de las inversiones que están previstas en el actual presupuesto, pero inversiones sociales para incentivar lo que es el compromiso de este gobierno con todos los emprendedores, los jóvenes y los empresarios de esta comunidad, que están ahí, que van a recibir el apoyo, como siempre, buscando el incentivo para que nos puedan a ayudar a salir cuanto antes de esta situación.

Pero no tenga ninguna duda, la inversión que ha habido durante estos años ha servido para que ahora podamos estar en mejor predisposición para salir cuanto antes de la situación actual.

Y con la ayuda...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor president del Consell:

...acabo, señor presidente— y con la ayuda de esas apuestas y esas partidas en el presupuesto, vamos a generar ese incentivo en los emprendedores para que podamos ya volver a generar empleo e ilusión. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, presidente.

Sí, senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, algunes coses que ha dit són interessants. Diu que anem a vore el que s'ha fet.

A mi me resulta difícil anar a Nicaragua a vore si s'han fet els pous, però si vosté m'acompanya, a la millor li cau la cara de vergonya i fa dimitir al seu síndic del grup parlamentari. A la millor, aleshores, veu que no s'han fet els pous i ha acabat, efectivament, en uns pisos aquí en València... la poca vergonya que ha tingut el senyor Blasco estant en la conselleria de solidaritat.

Però, a més, parla vosté que és que tenien d'assumir el límit de dèficit «porque no podíamos seguir adelante negando la realidad». Anem a vore si vosté no nega la realitat. Vostés van fer uns pressupostos pensant que anaven a fer un 1,3% de dèficit. I dic jo: aleshores, per què fer els 1.000 milions de retalles i per què diu el senyor Buch que cal fer algun ajust per a assumir un 1,5, que és més del que vostés van assegurar que se feia en estos pressupostos?

Podem dir avui, i no negar una realitat, que estos pressupostos eren completament falsos? Podem dir-ho? Perquè, sap, açò és una cosa matemàtica, i ja està bé que mos enganyen. I si vostés diuen caiguda d'ingressos, me poden dir...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Mollà Herrera:

...quant s'estima la caiguda... (*El senyor president desconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Senyor Vela.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Gràcies, president.

Senyora Mollà, mire, li ho vaig a contestar molt clarament. El govern pressuposta en funció d'entregues a compte que el Ministeri d'Economia li diu anticipadament. Les de la senyora Salgado no ens les vàrem creure. Quan vàrem fer els pressupostos —(veus) espere—, quan vàrem fer els pressupostos, les vàrem estimar. Això va ser el mes d'octubre. El mes de gener, el senyor Montoro envià ja unes entregues a compte provisionals, basades en un creixement que aleshores es preveia, on la diferència entre el que mosatros estimàrem i el que el senyor Montoro va dir en gener no sobrepassava els 40 milions d'euros sobre una quantitat de 9.000. Vull dir, que quasi ho clavàrem.

Ara el que estem esperant són els pressupostos generals de l'estat, on vorem les entregues a compte, lamentablement amb un creixement de menys 1,7, que és l'últim que el senyor Montoro ha donat. I ahí li podré dir jo quin és el retall que cal fer. Fins aleshores, no. Però li vull dir que responsabilitat a l'hora de pressupostar, total. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies.

Senyor president, entre EMARSA, Gürtel, Brugal, cooperació, Carlos Fabra i Nòos, del que està publicat, podem calcular en 123 milions i mig el saqueig per a les arques públiques. Si a això afegim empreses, fundacions, *xiringuitos* i sobre costos injustificats de la *calatravitis*, podem aplegar a 500 milions d'euros, que és més o menys un terç del que el Consell de Política Fiscal i Financera li diu a vosté que ha de retallar.

Mentres als proveïdors els diuen que per a cobrar han de renunciar a part del deute, hui hem sabut que cinc xalets, setze cotxes de luxe i un barco en Mònaco han eixit d'EMARSA.

Sap vosté el que vol saber la gent del poble? D'estos milions, 500 milions, de cinc xalets, setze cotxes de luxe i un barco en Mònaco, quants diners van a tornar als valencians i valencianes? Això és el que vol saber la gent. Sap què diu la gent? Que no vagen a presó; que tornen els diners.

Senyor Fabra, li pregunte directament: quines gestions pensa fer perquè els responsables polítics Crespo, Barberá, secretaris generals del PP (*so d'un timbre*) (*inintel·ligible*) ... els diners que s'han furtat als valencians?

Moltes gràcies.

El senyor president:

(Remors) No procede.

Son preguntas al gobierno, señora diputada. (Protestes)

¿Por alusiones? (Un membre de la mesa diu, amb el micròfon desconnectat: «No ha habido ninguna alusión que implique...») A ver... (Un membre de la mesa diu, amb el micròfon desconnectat: «Las alusiones tienen que implicar decoro del...») (Remors)

Señora diputada, si es usted tan amable de pulsar el botón correspondiente a su nombre, a su nombre.

La senyora Barberá Nolla:

Señor presidente, además de exigir y de pedir amparo a la presidencia, exijo a la diputada que me ha precedido en el uso de la palabra, que ¡retire! mi nombre de la inculpación de que *he furtat diners als valencians, perquè* estaré dispuesta a ir a la justicia a demandarle a ella. ¿Está claro? (Aplaudiments)

El senyor president:

Muchas gracias.

La senyora Barberá Nolla:

¡Que se retire! (S'interromp la gravació)

El senyor president:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Mire, señora Barberá, tranquilícese.

Vosté és responsable, vosté és responsable política d'haver posat els sàtrapes que han saquejat EMARSA. I vosté pot assumir-ho o no. I si vol me du als tribunals, que allí mos vorem. Però vosté és responsable política del saqueig d'EMARSA, li agrada o no li agrada. I no pense retirar les paraules del *Diari de Sessions*.

Moltes gràcies.

El senyor president:

¿Usted retira las palabras que ha pronunciado? (Alguns diputats diuen: «No.»)

La senyora Oltra Jarque:

Insisto: no pense retirar-les.

El senyor president:

¿No piensa retirarlas?

La senyora Oltra Jarque:

No pense retirar-les.

El senyor president:

He terminado la intervención. (Veus i rialles) (Una diputada diu: «¿He terminado la intervención!») (S'interromp la gravació)

El senyor conseller de Presidència:

Sí, moltes gràcies, senyor president.

Bé, dir en primer lloc, que la pregunta o la intervenció de la senyora Oltra no té res a vore amb la pregunta que havien registrat per escrit. Primera qüestió.

Segona qüestió. Però aprofite per a fer-li una reflexió. Mire, senyora Oltra, a l'ocupació i a les empreses de la Comunitat Valenciana també s'ajuda difonent una imatge real del que és esta comunitat. També s'ajuda amb una imatge que difonga totes les coses bones que tenen les nostres empreses, la nostra indústria, el nostre turisme i moltes més coses. Perquè açò és una terra de gent emprenedora i no té res a vore amb la imatge esbiaixada, arbitrària, malintencionada, que estan donant alguns dels quals vostés i la resta de l'oposició són uns aliats indiscutibles. (Aplaudiments) Eixa és la realitat.

Miren vostés, –continue amb la reflexió– hui n'hi han moltes empreses en la Comunitat Valenciana que estan preocupades per eixa imatge. I tenen...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

...molts llocs de treball. Ho van fer en turisme... (So d'un timbre) (El president desconnecta el micròfon de la trona) (Aplaudiments)

El senyor president:

Pregunta del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señor *president*.

Señorías.

Señor Fabra, la investigación por parte de la Fiscalía Anticorrupción, iniciada hace casi año y medio, y las recientes detenciones del director general de Integración y Cooperación y de otras personas relacionadas con una presunta trama de desvío de fondos, ha situado a la cooperación valenciana en el epicentro de un nuevo escándalo que aparece relacionado con el gobierno valenciano.

En este caso, la materia afectada es sumamente sensible: la ayuda a los países empobrecidos. Nos preocupa cómo esta, ya en una situación crítica por los recortes y por la desidia de la administración, pueda verse todavía más perjudicada y la imagen de las organizaciones que trabajan en este campo afectadas gravemente.

Por eso, le preguntamos, señor presidente, ¿piensa el Consell introducir cambios en su política de cooperación internacional?

Muchas gracias.